

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

16 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Boico Victor

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Capcelea Liviu în numele inculpatei Corghencea Silvia, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 septembrie 2018, în cauza penală privind-o pe

Corghencea Silvia XXX născută la XXX, originară și domiciliată în XXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1.** 28.09.2017 – 24.05.2018 (prima instanță);
- 2.** 20.06.2018 – 19.09.2018 (instanța de apel);
- 3.** 22.11.2018 – 16.01.2019 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 24 mai 2018, Corghencea Silvia a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 311 alin. (2) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 550 unități convenționale.

1.1 Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpata Corghencea Silvia urmărind scopul de a o învinui pe cet. Popescu Elena de săvârșirea unei infracțiuni grave, a prezentat Direcția Generală a urmării penale a Centrului Național Anticorupție, organ care este în drept de a porni urmărirea penală, denunțuri și plângeri false în următoarele circumstanțe.

La data de 04 aprilie 2017, Corghencea Silvia fiind preîntâmpinată contra semnătură pentru răspunderea ce o poartă conform art. 311 Cod penal, a depus un denunț la Direcția Generală a urmării penale a Centrului Național Anticorupție, în care având scopul de a o învinui pe cet. Popescu Elena în săvârșirea unei infracțiuni grave, fals a invocat despre comiterea infracțiunii de corupere, ceea ce în realitate nu corespunde adevărului.

Astfel, fiind recunoscută în calitate de martor pe cauza penală nr. 2017970210, urmărind același scop, repetat a invocat faptele menționate mai sus, și anume că la data de 04 aprilie 2017 specialistul relații cu publicul din cadrul primăriei or. XXX, Popescu Elena, având cererea ei privind eliberarea îndreptării în instituția preșcolară nr. 193 din

or. XXX, pentru copilul ei XXX, a pretins personal de la ea mijloace bănești în sumă de 200 euro, ce nu i se cuvin, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale, în vederea eliberării îndreptării solicitate.

Întru stabilirea tuturor circumstanțelor comiterii infracțiunii date, de către organul de urmărire penală au fost efectuate acțiuni de urmărire penală și măsuri speciale de investigații, în rezultatul cărora s-a stabilit că specialistul relații cu publicul din cadrul Primăriei or. XXX Popescu Elena, nu a pretins, nu a acceptat și nu a primit mijloace bănești în sumă de 200 euro de la cet. Corghencea Silvia. Ca rezultat la data de 28 iunie 2017 procesul penal nr. XXX a fost clasat.

În circumstanțele descrise, Corghencea Silvia, prin acțiunile sale intenționate, a prezentat cu bună știință denunț fals, în scopul învinuirii cet. Popescu Elena de săvârșirea unei infracțiuni grave, către Direcției Generale a urmăririi penale a Centrului Național Anticorupție, organ care este în drept de a porni urmărirea penală.

Prima instanță a încadrat acțiunile inculpatei Corghencea Silvia în baza art. 311 alin. (2) lit. a) Cod penal, - „denunțarea cu bună știință falsă, în scopul de a-l învinui pe cineva de săvârșirea unei infracțiuni, sau plângerea cu bună știință falsă despre săvârșirea unei infracțiuni, făcută unui organ sau unei persoane cu funcție de răspundere, care sunt în drept de a porni urmărirea penală, legată de învinuirea de săvârșirea a unei infracțiuni grave”.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către:

2.1 Avocatul Capcelea Liviu în numele inculpatei Corghencea Silvia, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu achitarea inculpatei, invocând faptul că:

- existența ordonanței procurorului din 28 iunie 2017 prin care a fost clasat procesul penal pornit în baza plângerii lui Corghencea Silvia, nu constituie automat un temei pentru a califica plângerea ultimei ca fiind vădit falsă, întrucât nu în toate cazurile este posibil de administrat suficiente probe ce ar fi demonstrat vinovăția persoanelor indicate în plângere în comiterea faptei infracționale;

- organul de urmărire penală a evitat să combată alternativele care ar fi putut să ducă la clasarea procesului penal pornit în baza plângerii, alegând cea mai simplă cale de a atrage la răspundere penală a denunțătorului;

- există divergențe între declarațiile martorilor date în cadrul urmăririi penale și celelalte probe administrate la caz, astfel aceste declarații urmau a fi apreciate critic;

- nici un act de acuzare nu poate fi bazat doar pe declarațiile martorilor, dacă acestea în coraport cu alte probe pertinente și concludente nu demonstrează vinovăția persoanei;

- nu s-a acordat pe deplină eficiență principiului „in dubio pro reo”;

- vina inculpatei nu a fost dovedită, ori careva probe directe ce ar demonstra vinovăția nu au fost prezentate, învinuirea fiind bazată exclusiv pe presupuneri, care nu au susținere bazată pe probe;

- faptele constatate nu întrunesc elementele infracțiunii pentru care inculpata a fost pusă sub învinuire.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 septembrie 2018, a fost respins ca nefondat apelul declarat cu menținerea sentinței contestate fără modificări.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că vina inculpatei Corghencea Silvia de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 311 alin. (2) lit. a) Cod penal, a fost confirmată pe deplin în baza probelor cercetate, din care a rezultatul cu certitudine faptul că Corghencea Silvia urmărind scopul de a o învinui pe cet. Popescu Elena de săvârșirea unei infracțiuni grave, a prezentat Direcției generale a urmăririi penale al Centrului Național Anticorupție, organ care este în drept de a porni urmărirea penală, denunțuri și plângeri false, concluzia primei instanțe în acest sens fiind amplu motivată.

Instanța de apel a menționat faptul că la numirea măsurii de pedeapsă prima instanță a ținut cont de unele circumstanțe reale și personale cum ar fi: caracterul și gradul de pericol social a infracțiunii, că infracțiunea a fost săvârșită intenționat, conform prevederilor art. 16 Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, de personalitatea infractorului, din care considerente corect a conchis că o altă pedeapsă decât cea sub formă de amendă în mărime de 550 unități convenționale nu-și va atinge scopul.

4. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar, de către:

4.1. Avocatul Capcelea Liviu în numele inculpatei Corghencea Silvia, invocând temeiuri de recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 2), pct. 8) Cod de procedură penală, care solicită casarea sentinței și a deciziei, cu emiterea unei decizii prin care inculpata Corghencea Silvia să fie achitată, invocând faptul că:

- existența ordonanței procurorului din 28 iunie 2017 prin care a fost clasat procesul penal pornit în baza plângerii lui Corghencea Silvia, nu constituie automat un temei pentru a califica plângerea ultimei ca fiind vădit falsă, întrucât nu în toate cazurile este posibil de administrat suficiente probe ce ar fi demonstrat vinovăția persoanelor indicate în plângere în comiterea faptei infracționale;

- atât prima instanță cât și instanța de apel nu au încercat să combată argumentele apărării referitor la divergențele esențiale dintre declarațiile martorilor acuzării și celelalte probe anexate la materialele dosarului, în special cu stenogramele interceptărilor înregistrărilor audio și înregistrările audio;

- urmează a fi puse la îndoială și afirmațiile prin care Popescu Elena spune că imediat s-a îndreptat către sectorul de poliție pentru a relata despre infracțiunea săvârșită în contextul în care ofițerii de investigație CNA, care se aflau în clădirea primăriei au permis persoanei vizate să părăsească incinta primăriei sub riscul de a ascunde urmele infracționale;

- din înregistrările audio nu se confirmă declarațiile martorului Danila Denis, care a afirmat că a ieșit din urma inculpatei și a strigat să se întoarcă să ia banii înapoi,

în caz contrar va chema poliție, fapt confirmat și prin declarațiile martorului Panuța Stela, biroul căreia se afla la nemijlocită apropiere de cel al anticamerei și a primarului, care în cadrul ședinței de judecată a menționat că nu a auzit pe coridor sau în altă parte careva strigăte din partea primarului sau a lui Popescu Elena prin care să solicite inculpatei să revină înapoi după bani;

- nici un act de acuzare nu poate fi bazat doar pe declarațiile martorilor, dacă acestea în coraport cu alte probe pertinente și concludente nu demonstrează vinovăția persoanei;

- nu puteau fi reținute declarațiile lui Popescu Elena prin care a declarat că nu a solicitat careva bani, astfel încât în caz că recunoștea aceasta își recunoștea vina în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 Cod penal;

- nu s-a acordat pe deplină eficiență principiului „in dubio pro reo”;

- vina inculpatei nu a fost dovedită, ori careva probe directe ce ar demonstra vinovăția nu au fost prezentate, învinuirea fiind bazată exclusiv pe presupuneri, care nu au susținere bazată pe probe;

- faptele constatate nu întrunesc elementele infracțiunii pentru care inculpata a fost pusă sub învinuire;

- completul care a examinat cauza în instanța de apel a fost compus cu încălcarea prevederilor art. 33 alin. (2) pct. 6) Cod de procedură penală, judecătorul nu poate participa la examinarea cauzei dacă există alte circumstanțe care pun la îndoială rezonabilă imparțialitatea judecătorului;

- judecătorul Balmuș Svetlana a făcut parte din completul de judecată și anume, a examinat o acțiune civilă în care în calitate de co-pârât era inculpata Corghencea Silvia;

- prin hotărârea din 01.03.2013 judecătorul Balmuș Svetlana a dispus demolarea casei de locuit proprietate a cet. Corghencea Silvia, care a fost casată de instanța de recurs;

- între inculpata Corghencea Silvia și judecătorul Balmuș Svetlana s-a instalat o situație de conflict.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, invocând faptul că recurentul își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, astfel că aceste motive nu se conțin în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Menționând faptul că argumentele aduse au fost obiect de judecare în instanța de apel, care au fost examinate detaliat și minuțios apreciind toate probele din dosar în baza art. 414 alin. (3) Cod de procedură penală, pronunțându-se argumentat și detaliat asupra lor.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal reține că, recurentul indică ca temeiuri pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 2), pct. 8) Cod de procedură penală, în sensul că instanța nu a fost compusă potrivit legii ori au fost încălcate prevederile art. 30, 31 și 33, nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Cu referire la eroarea de drept prevăzută la pct. 2) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, invocată de recurent, precum că *„instanța nu a fost compusă potrivit legii fiind încălcate prevederile art. art. 33 alin. (6) Cod de procedură penală, deoarece Judecătorul Balmuș Svetlana a făcut parte din alt complet de judecată care a examinat o acțiune civilă în care inculpata avea calitatea de copârât, și care a emis o hotărâre prin care s-a dispus demolarea casei de locuit a inculpatei, ca urmare instalându-se o situație de conflict”*, Colegiul penal o apreciază critic or, după cum urmează din materialele cauzei și anume din procesul-verbal al ședinței de judecată din data de 11 septembrie 2018 participanților la proces li s-au adus la cunoștință membrii completul de judecată și dreptul acestora de a înainta cereri de recuzare, atât inculpata cât și avocatul acesteia nu au înaintat careva cereri de recuzare față de Judecătorul Balmuș Svetlana (f. d 179).

Totodată Colegiul penal remarcă faptul că recurentul nu a indicat concret circumstanțele care confirmă încălcarea de către instanța de apel a regulilor privind compunerea instanței de judecată, or împrejurările invocate de către recurent nu cad sub incidența prevederilor art. 33 Cod de procedură penală.

Colegiul penal constată că nici temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, care a fost invocat de către recurent, nu și-a găsit confirmare în urma studierii deciziei contestate.

Prin urmare instanța de recurs menționează că, potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține că, acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Argumentul recurentului precum că „*nu s-a dat pe deplin eficiență principiului in dubio pro reo*”, instanța de recurs îl apreciază critic or, potrivit materialelor cauzei, inculpata Corghencea Silvia a fost pusă sub învinuire, recunoscută vinovată și condamnată de prima instanță în baza art. 311 alin. (2) lit. a) Cod penal, soluție menținută de către instanța de apel, care a constatat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziunii, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatei de săvârșirea infracțiunii imputate.

Analizând textul deciziei atacate, Colegiul penal consideră, că instanța de apel legal și întemeiat a menținut concluzia primei instanțe privind vinovăția inculpatei Corghencea Silvia în săvârșirea infracțiunii constatate, deoarece la judecarea apelului declarat de avocatul Capcelea Liviu în numele inculpatei Corghencea Silvia, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Mai mult ca atât, instanța de recurs reține că, argumentele invocate de recurent au constituit obiect al examinării la judecarea cauzei în prima instanță și în instanța de apel, iar asupra acestora instanțele judecătorești s-au expus argumentat în hotărârile pronunțate, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Totodată, Colegiul penal atestă, că argumentele recursului se rezumă la o altă apreciere a probelor, care diferă de cea expusă în hotărârile judecătorești pronunțate în cauză, pe când la această etapă instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțe, acestea fiind atribuții exclusive ale instanțelor de fond.

Așadar, reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal a ajuns la concluzia că, temeiurile invocate de recurent, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului

declarat. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este una legală și întemeiată, considerente din care recursul ordinar declarat urmează a fi respins, ca inadmisibil, cu menținerea deciziei atacate.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Capcea Liviu în numele inculpatei Corghencea Silvia, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 septembrie 2018, în cauza penală privind-o pe **Corghencea Silvia XXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **14 februarie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor